

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Iroményszám: 2/11509

Érkezett: 2013 JÚN 11.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 91. § (1) bekezdése alapján „**Mi a tárcza álláspontja a T/11368. szám alatt benyújtott törvényjavaslatommal kapcsolatban?**” címmel írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Balog Zoltán emberi erőforrás miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

T/11368. szám alatt törvényjavaslatot nyújtottam be a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvénynek a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósításának megszüntetésével összefüggő méltánytalanságok kezelése érdekében történő módosításáról. A kijelölt bizottság, az Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottság tegnapi ülésén tűzte napirendre a javaslatot. Az illetékes tárcza nem képviseltette magát, és a jelenlevő kormánypárti képviselők sem kívánták kommentálni a javaslatomat. A bizottság 7 (ellenzéki) igen, 2 (kormánypárti) nem és 10 (kormánypárti) tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Korábban már két törvényjavaslatot is benyújtottunk a dolgozni akaró, de önhibájukon kívül munkát végezni nem tudó munkanélküliek szociális biztonsága érdekében. 2011 decemberében a foglalkoztatást helyettesítő támogatás továbbfolyósításához kapcsolódó 30 napos feltétel alkalmazásának elhalasztását javasoltuk. 2012 októberében garanciális szabályokat javasoltunk annak érdekében, hogy a segély-jogosultság ezen feltételéről az érintettek még olyan időpontban kapjanak megfelelő tájékoztatást, ami lehetővé teszi a feltétel teljesítését. Ezek a garanciák csökkenthették volna az önhibájukon kívül ellátatlanná válók számát, a kormánypárti képviselők azonban mindkét javaslatot elutasították.

A mostani javaslatot annak hatására nyújtottuk be, hogy tudomásunkra jutott számos olyan állampolgár esete, akit (bár készségesen együttműködött a munkaügyi hivattal és minden felajánlott munkát elfogadott) egészségügyi okokból munkára alkalmatlannak minősített az orvos, és betegsége folytán aktív munkakeresése is kudarcba fulladt. Közéjük tartoznak azok a rokkantsági ellátórendszerből kiesett, munkanélkülivé vált emberek is, akik hiába próbálnak

elhelyezkedni, a munkaalkalmassági vizsgálaton rendre elbuknak. A foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultság megvonása azért különösen méltánytalan ezekben az esetekben, mert az ellátórendszerből való kizárás egyet jelent az egészségügyi szolgáltatásokra való jogosultság elvesztésével.

A törvényjavaslatom konkrét elemei az alábbiak voltak:

1. Méltányossági alapon lehessen eltekinteni a 30 nap teljesítésétől. Ha valaki egészségügyileg igazolható módon, keresőképtelensége miatt nem vett részt a felajánlott közmunkában, illetve nem tudtak részére egészségi állapotának megfelelő munkát felajánlani, akkor ne vonják meg tőle a segélyt. Ugyanezen joghatással járjon az is, ha valaki igazolhatóan több mint hat hónapig keresőképtelen volt.

2. Garanciális szabályok biztosítsák, hogy az érintettek ismerethiánya miatt ne sújthasson le rájuk a szankció. Kötelezővé tennék ezért a közérthető nyelven megfogalmazott, írásos tájékoztatást a segély-jogosultság feltételeiről és teljesítésének lehetőségeiről. Javaslatunk értelmében nem lenne számon kérhető a feltétel akkor, ha igazolható módon nem történt meg a tájékoztatás.

3. Az is kapjon esélyt a 30 napos előírás teljesítésére, akinek semmilyen munkát, képzést nem ajánlottak fel egész évben. Az önkormányzatot kötelezze arra a törvény, hogy legkésőbb az esedékes felülvizsgálat előtt három hónappal szervezzen közérdekű önkéntes munkát azok számára, akik kimaradtak a közmunkából, és képzést sem tudtak számukra felajánlani.

4. Mivel jelenleg nem történik célzott adatgyűjtés a foglalkoztatást helyettesítő támogatásból a 30 nap nem teljesítése miatti kizárások számáról, az önkormányzat jegyzője ezen adatról tájékoztassa a foglalkoztatási szervet, az pedig tegye közzé honlapján a kizárt személyekre vonatkozó adatokat.

Ezen javaslataimat utasította el tehát a bizottság kormánypárti többsége, a tárca távolmaradása mellett. Mivel kormányoldalról senki sem szólalt fel a vitában, nem kaptam semmiféle indoklást arra vonatkozóan, hogy miért ragaszkodnak továbbra is ahhoz, hogy munkaképtelen emberektől is elvárják a 30 napos munkavégzést, miért nem erősítik meg garanciális szabályokkal az érintettek tájékoztatását és munkához jutását, illetve miért nem kezdenek célzott adatgyűjtésbe az intézkedéseik hatásának nyomon követésére. Mindezen okból kifolyólag arra kérem Miniszter Urat, hogy indokolja meg:

- miért nem képviseltette magát a tárca a javaslat bizottsági vitájában?
- mi a tárca álláspontja a javaslattal kapcsolatban?
- ha nem a javaslatomban megfogalmazott módon, akkor milyen lépéseket kíván tenni a szociális biztonság megteremtését - saját bevallása szerint - nemzetstratégiai ügyként kezelő kormány annak érdekében, hogy a dolgozni akaró, de betegségük okán keresőképtelen munkanélküliek megélhetése biztosított legyen?

Megtisztelő válaszát előre is köszönöm.

Budapest, 2013. június 11.

Szél Bernadett
független képviselő
(LMP)